

KINH THÂM MẬT GIẢI THOÁT

QUYỂN 2

Phẩm 7: THÁNH GIẢ BỒ-TÁT CÔNG ĐỨC LÂM THỪA HỎI

Khi ấy, Thánh giả Đại Bồ-tát Công Đức Lâm, nương vào tất cả các pháp tướng, bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Đức Thế Tôn nói các Bồ-tát khéo biết pháp tướng. Bạch Thế Tôn! Bồ-tát khéo biết các pháp tướng ấy, sao gọi là khéo biết các pháp tướng?

–Bạch Thế Tôn! Bồ-tát có khả năng biết được bao nhiêu pháp mới được gọi là khéo biết tất cả pháp tướng, đúng với Như Lai đã nói Bồ-tát khéo biết tất cả pháp tướng?

Đức Thế Tôn khen Đại Bồ-tát Công Đức Lâm:

–Hay thay! Hay thay! Này Công Đức Lâm! Chỉ có ông mới có thể hỏi ta về nghĩa này.

Này Công Đức Lâm! Ông vì tất cả chúng sinh, mà khiến họ được đầy đủ sự an ổn, vui vẻ.

Này Công Đức Lâm! Ông có lòng thương xót tất cả hàng trời, người, làm an lạc và đem nhiều lợi ích cho phần đông; nên mới có thể hỏi ta về nghĩa này. Hay thay! Hay thay! Này Công Đức Lâm! Ông nay hãy một lòng lắng nghe! Lắng nghe! Ta sẽ vì ông mà nói.

Này Công Đức Lâm! Tất cả pháp tướng có ba loại tướng: Là giả dối phân biệt tướng, nhân duyên tướng và tướng Đệ nhất nghĩa.

Này Công Đức Lâm! Thế nào là tướng giả dối phân biệt? Là tên gọi tướng “sở thuyết pháp thể” và đủ các loại tướng dùng gọi tên các nghĩa.

Này Công Đức Lâm! Sao gọi là pháp nhân duyên tướng? Là mười hai nhân duyên, nương vào pháp này, sinh ra pháp kia. Nghĩa là nương vào vô minh duyên hành, cho đến sinh đại khổ tự xứ.

Này Công Đức Lâm! Sao gọi là các pháp Đệ nhất nghĩa tướng? Đó là thể chân như của các pháp. Các Bồ-tát chánh niệm tu hành, cho đến tâm tu hành chứng pháp không hai. Chứng pháp đó rồi mới thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này Công Đức Lâm! Ví như có người mắt bị màng, nhãn thức bị mờ. Này Công Đức Lâm! Giả dối phân biệt, cũng lại như vậy.

Này Công Đức Lâm! Ví như có người mắt bị bệnh, thấy cuộn dây tơ và hạt mè xanh mà thành ra các tướng xanh, vàng, đỏ, trắng...

Này Công Đức Lâm! Tướng nhân duyên cũng lại như vậy.

Này Công Đức Lâm! Ví như có người mắt sáng, không bị bệnh, thì mắt người ấy sẽ thấy cảnh giới của tự tánh không sinh sai lầm.

Này Công Đức Lâm! Tướng của Đệ nhất nghĩa cũng lại như vậy.

Này Công Đức Lâm! Ví như ở thế gian, có ngọc lưu ly trong sáng, đặt nó vào chỗ màu xanh, tức thì Nhân-đà-la màu xanh phát ra ánh sáng đại Nhân-đà-la ma-ni báu. Nhân-đà-la màu xanh và ánh sáng đại Nhân-đà-la ma-ni báu hiện ra, mê hoặc chúng

sinh, nên cho báu đó là thật.

Này Công Đức Lâm! Thể lưu ly trong sáng đó, đặt trong màu đỏ, thì báu Ba-đầu ma-ni đó, phát ra màu đỏ. Chúng sinh mê hoặc, cho đó là báu đỏ.

Này Công Đức Lâm! Thể lưu ly trong sáng đó, đem đặt trong màu lục, thì báu ma-ni này, phát ra ánh sáng màu lục. Chúng sinh mê hoặc, cho là báu màu lục.

Này Công Đức Lâm! Thể lưu ly trong sáng đó đặt vào trong màu vàng, thì báu ma-ni này, phát ra ánh sáng màu vàng. Chúng sinh mê hoặc, cho đó là màu vàng.

Này Công Đức Lâm! Lưu ly trong sáng ấy, có đủ màu sắc như thế. Như vậy, trong tướng nhân duyên tha lực; hình thể của giả đối phân biệt, danh tự, chương cú, huân tập, cũng vậy.

Công Đức Lâm nên biết! Như lưu ly Nhân-đà-la trong sáng ấy, nó là màu xanh Nhân-đà-la; nhân màu xanh mà có màu đỏ, màu xanh lục, màu vàng, màu vàng ròng; các báu đó mỗi mỗi hiện ra. Chúng sinh mê hoặc, cho đó là báu.

Này Công Đức Lâm! Như vậy, trong tướng tha lực nhân duyên, giả đối phân biệt, danh tự, chương cú cũng vậy.

Công Đức Lâm nên biết! Như thể lưu ly trắng trong sáng đó, thì tha lữ nhân duyên cũng vậy.

Công Đức Lâm nên biết! Thể lưu ly trong sáng kia, không có Nhân-đà-la màu xanh, đại Nhân-đà-la màu xanh, thì không có báu màu xanh, cũng không có các báu màu đỏ, màu lục, màu vàng, vàng ròng. Như vậy, thể của báu là luôn luôn như thế, mãi mãi như thế. Tất cả thể của các loại báu, không hề có như vậy.

Này Công Đức Lâm! Đó tức là trong tướng tha lực nhân duyên, thì giả đối phân biệt, danh tự, chương cú luôn như thế, mãi mãi như thế. Nhưng với thể của giả đối phân biệt, danh tự, chương cú thì không có tướng như vậy.

Công Đức Lâm nên biết! Nhưng lại cứ nương vào tướng nhân duyên danh tướng, tướng nhân duyên phân biệt.

Công Đức Lâm nên biết! Nương vào nhân duyên giả đối, dính mắc danh tướng. Thế nên thấy tha lực nhân duyên.

Này Công Đức Lâm! Nương vào tha lực nhân duyên, dính mắc vào tướng giả đối phân biệt, thấy tướng của nghĩa thứ nhất.

Này Công Đức Lâm! Bồ-tát đối với tướng nhân duyên ấy, có khả năng biết như thật. Đó là biết được tướng giả đối phân biệt. Bồ-tát được như vậy, thì gọi là có khả năng biết các pháp vô tướng.

Này Công Đức Lâm! Bồ-tát nếu biết nhân duyên pháp tướng, biết các pháp nhân duyên như thật rồi, thì có khả năng biết các pháp nhiễm tướng như thật. Biết các pháp nhiễm tướng như thật rồi thì có khả năng biết tướng của nghĩa thứ nhất. Biết tướng của nghĩa thứ nhất như thật rồi, thì có khả năng biết pháp tướng thanh tịnh như thật.

Này Công Đức Lâm! Bồ-tát nếu đối với pháp nhân duyên tha lực, có khả năng biết như thật pháp vô tướng. Biết như thật rồi, xa lìa pháp nhiễm. Xa lìa pháp nhiễm rồi, liền chứng được tất cả pháp tướng thanh tịnh.

Này Công Đức Lâm! Bồ-tát có khả năng biết như thật pháp tướng giả đối thì có khả năng biết pháp tướng tha lực nhân duyên; có khả năng biết tướng của nghĩa thứ nhất là vô tướng; có khả năng biết như thật nhiễm tướng, tịnh tướng, lìa pháp tướng nhiễm, chứng pháp tướng tịnh.

Này Công Đức Lâm! Đại Bồ-tát nên khéo biết các pháp như vậy. Thế nên Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nói, Đại Bồ-tát khéo biết các pháp!

Đức Thế Tôn liền nói kệ:

*Biết các pháp như tha biết
Liền bỏ tướng nhiễm pháp
Bỏ tướng nhiễm pháp rồi
Chứng được pháp thanh tịnh.
Không quán lỗi hữu vi
Biếng nhác, buông lung, hại
Các pháp thường không động
Lìa tướng là Bồ-tát.*

M